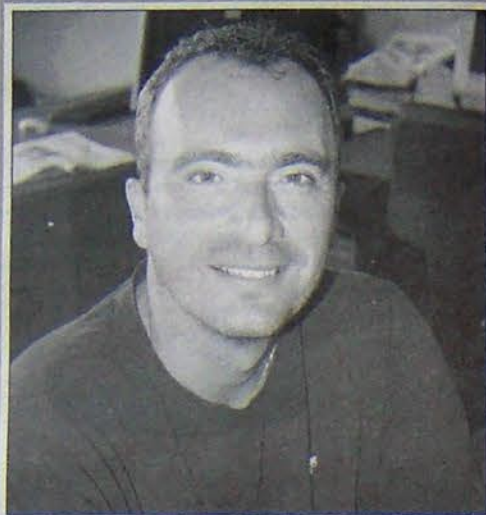

» ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

Στη χορεία των Βολιώτων επιστημόνων που διαπρέπουν στο εξωτερικό καταγράφεται το όνομα του ιατρού Δημήτρη Κυπαρισσόπουλου, ο οποίος είναι καρδιοθωρακοχειρουργός και εργάζεται ως Επιμελητής στο Νοσοκομείο Χέρφιλντ του Λονδίνου. Στα 40 του χρόνια έχει ήδη αποσπάσει σειρά διακρίσεων, πραγματοποιώντας διαλέξεις σε όλο τον κόσμο, ενώ δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ανήκει στην ομάδα του διάσημου καρδιοχειρουργού Μαγκντί Γιακούμπ. Ο πρωτότοκος γιος της Φιλάνθης και του Νίκου Κυπαρισσόπουλου, ξεκίνησε από τον Βόλο, για να κατακτήσει με πολύ υπομονή, επιμονή και εργατικότητα, κορυφαία θέση στον διεθνή επιστημονικό

και δι' ιατρικό χώρο.

Μιλώντας στον ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ υπογραμμίζει ότι υπάρχει τεράστια διαφορά στα θέματα υγείας σε σχέση με το εξωτερικό, καθιστώντας παράλληλα σαφές ότι υπάρχουν πολλά που πρέπει να αλλάξουν στην Ελλάδα. Αναφερόμενος στα βήματα προόδου που έχουν γίνει στο εξωτερικό, τονίζει ότι «πλέον έχουμε φτάσει στο σημείο να μιλάμε για μεταμόσχευση πνεύμονα χωρίς εξωσωματική κυκλοφορία, που πριν από μερικά χρόνια φάνταζε στην σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας». Σε επίπεδο Ελλάδας εκτιμά ότι «πρέπει να δοθεί μεγαλύτερο βάρος στον άρρωστο» όπως υπογραμμίζει ο ίδιος, προσθέτοντας ότι «θα ήθελε να επιστρέψει στην πατρίδα του».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ στη ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΥΔΡΑΪΟΥ

Ο Βολιώτης συνεργάτης του Γιακούμπ

Ο συμπολίτης καρδιοθωρακοχειρουργός που διαπρέπει στο εξωτερικό μιλάει στον ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ

• Ποιοί ήταν οι λόγοι που σας οδήγησαν στο εξωτερικό;

Ξεκίνησα τις σπουδές μου στην Ελλάδα, για την ακρίβεια έχω τελειώσει δύο Πανεπιστημιακές Σχολές, την Φαρμακευτική στο Αριστοτέλειο και στη συνέχεια μεταπήδησα στην Ιατρική και ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, στην Λάρισα, ξεκινώντας μια μακρά ειδικότητα που διάρκεσε συνολικά 8 χρόνια. Η ειδικότητα είναι δύσκολη και απαιτητική και όταν είδα ότι δεν υπάρχει μέλλον και προοπτική στην Ελλάδα, ειδικά στον χώρο της εκπαίδευσης, είχα δύο επιλογές. Η να λέω ότι είμαι γιατρός ή να φύγω στο εξωτερικό και να γίνω γιατρός. Ήταν δύσκολο για διαφόρους λόγους αλλά δεν είχα άλλη επιλογή κι έτσι έφυγα στο εξωτερικό σε ηλικία 34 ετών. Έκανα ένα χρόνο ειδικότητα στο Τρέντε της Ολλανδίας και στη συνέχεια τα έφερε έτσι ο Θεός και παρουσιάστηκε μια θέση στο Χέρφιλντ. Τελείωσα την ειδικότητά μου στην Αγγλία στο Νοσοκομείο του Χέρφιλντ και στην συνέχεια περίμενα να δώσω εξετάσεις στην Ελλάδα. Εκεί ξεκίνησε ένας καινούργιος Γολγοθάς και για διάφορους γραφειοκρατικούς λόγους, περίμενα ένα χρόνο μέχρι να δώσω εξετάσεις, προκειμένου να πάρω το χαρτί της ειδικότητας.

• Είστε στην ομάδα του διάσημου καρδιοχειρουργού Μαγκντί Γιακούμπ, ο οποίος είναι το ίνδαμμά πολλών...

Είναι και δικό μου ίνδαμμο. Πρέπει όμως να σας πω ότι ουσιαστικά δεν υπάρχει πλέον η ομάδα του Μαγκντί Γιακούμπ, διότι ο καθηγητής έχει υποταχθεί και ασχολείται πλέον μόνο με τα ερευνητικά του προγράμματα. Η λέξη έρευνα για την Αγγλία είναι ιερή. Αυτοί που συνεχίζουν αυτή την στιγμή το έργο του στην καρδιοχειρουργική, είναι τα πνευματικά του παιδιά. Στάθηκε υπερβολικά τυχερός, γιατί την μέρα που πήγα να κάνω την συνέντευξή μου στο Χέρφιλντ, συνάντησα για πρώτη φορά το ίνδαμμά μου, τον καθηγητή Μαγκντί Γιακούμπ. Ένωσα ορκ και δεσός μόλις τον αντίκρισα. Μου έδωσε το χέρι σαν να γνωρίζμασαν χρόνια, ονομάστηκα για λίγο και διαπίστωσα ότι είναι εξαιρετικός άνθρωπος και ιδιαίτερα προσός. Μου προκάλεσε εντύπωση το γεγονός πως ένας τεράστιος

άνθρωπος, ένας κορυφαίος επιστήμονας διεθνώς, σε αγκαλιάζει, σε καλοδέχεται και συμπεριφέρεται ως ίσος προς ίσο σ' έναν νέο που είναι στα χρόνια της ειδικότητας. Βρίσκομαι δύο εβδομάδες με άδεια στην Ελλάδα. Τρεις μέρες πριν έρθω με άδεια τον συνάντησα και πάλι, είχαμε έναν εγκάρδιο διάλογο και μου είπε ότι έχει ακούσει τα καλύτερα για μένα. Είναι πολύ σημαντικό το να ακούς καλά λόγια από έναν τόσο σημαντικό επιστήμονα και άνθρωπο, ο οποίος σε εμπνεύσει, σε βοηθάει να νιώσεις καλά.

• Νιώσατε, άραγε, καλά στη διάρκεια των σπουδών σας στην Ελλάδα;

Ήταν μεγάλο και δύσκολο ταξίδι αλλά είμαι από τους ανθρώπους που έχουν μάθει να παλεύουν και ήξερα από την αρχή ότι η ζωή και η επαγγελματική καριέρα θα είναι γεμάτη δυσκολία μονοπάτια. Είχα την τύχη να δουλέψω με πάρα πολύ καλούς καθηγητές και στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Λάρισας είχα την τύχη να βρεθώ κοντά στον κ. Σπύρου, που ήταν επίσης το μεγάλο μου ίνδαμμο στην Ελλάδα και με βοήθησε πάρα πολύ στα πρώτα μου βήματα. Σε επίπεδο σπουδών ήμουν απόλυτα ικανοποιημένος. Στην συνέχεια άρχισε η ειδικότητα. Το γενικό μέρος της ειδικότητας το έκανα στην χειρουργική κλινική του Βόλου που αισθάνθηκα πάρα πολύ τυχερός γιατί είχα εξαιρετικούς δασκάλους. Κι όταν ολοκλήρωσα την γενική χειρουργική κι έφτασα στο σημείο να ξεκινήσω το ειδικό μέρος, τότε κατάλαβα πόσο μπροστά είμαι από τους άλλους. Ένα περιφερειακό νοσοκομείο, όπως το νοσοκομείο του Βόλου, που κάποιος δεν θα περίμενε ότι μπορεί να προσφέρει πολλά στους ειδικευμένους του, κάνει εξαιρετική δουλειά. Δεν μιλάω για άλλες ειδικότητες, παρά μόνο για τη δικιά μου.

• Ποιες είναι οι διαφορές στα θέματα υγείας σε σχέση με το εξωτερικό;

Δεν υπάρχει έλεγχος, δεν ελέγχει κανένας κανένα, δεν υποχρεούται κανένας να σου δείξει κάτι. Οποιοι ακούσετε και σας πει ότι έκανε ειδικότητα στην Ελλάδα και ξέρει να χειρουργεί, ψεύδεται. Σας το λέω με κάθε ειλικρίνεια. Είναι αδιανόητο στην Ελλάδα να φτάνεις στο σημείο να δώ-

σεις εξετάσεις για ειδικότητα και να μην έχεις κάνει ούτε ένα χειρουργείο. Στην Αγγλία όλα είναι διαφορετικά. Έρχεται επιτροπή κάθε έξι μήνες από το Υπουργείο και ελέγχει την πρόοδο του κάθε ειδικευμένου. Αν κρίνει ότι δεν είναι ικανοποιητική, μπορεί ακόμη να κλείσει και την κλινική. Παίρνει τον ειδικευόμενο από την συγκεκριμένη κλινική και τον πηγαίνει κάπου αλλού, όπου κρίνει ότι θα μάθει πλέον να δουλεύει σωστά. Υπάρχει τεράστια, χαοτική διαφορά μεταξύ Ελλάδας και εξωτερικού και λυπάμαι που το λέω.

• Στο εξωτερικό υπάρχει, δηλαδή, περισσότερη αξιοκρατία;

Σαφέστατα υπάρχει περισσότερη αξιοκρατία. Αυτή την στιγμή είμαι Επιμελητής στο Νοσοκομείο Χέρφιλντ και έκλεισα τα σαράντα μου χρόνια πριν δυο μήνες. Στο εξωτερικό δεν υπάρχουν πλέρωνα ούτε από συγγενείς, ούτε από πολιτικούς, ούτε από γνωστούς. Εκεί βλέπουν πως δουλεύεις, εκτιμούν αυτό που κάνεις και αν τους κάνεις σε κρατάνε. Κάθε Παρασκευή, για να καταλάβετε την διαφορά, το Νοσοκομείο στέλνει ένα report σε όλους μας, στον κάθε χειρουργό και σε όλα τα μέλη της Διοίκησης, με την εβδομαδιαία και την ετήσια δραστηριότητα του κάθε χειρουργού.

• Ποιες περιπτώσεις έχετε αντιμετωπίσει μέχρι σήμερα;

Τα πάντα κι επειδή το νοσοκομείο είναι από τα πιο ζακουστά στον κόσμο, με βάση το σύστημα υγείας της Αγγλίας έχουμε ασθενείς από μια τεράστια περιοχή του Βόρειου-Δυτικού Λονδίνου και πολλές περιοχές έξω απ' το Λονδίνο. Λόγω όμως της φτώχειας του, έρχονται περιστατικά στην κυριολεξία απ' όλο τον κόσμο, αλλά και τον Βόλο. Το Χέρφιλντ είναι ένα νοσοκομείο που ασχολείται αποκλειστικά με καρδιά και πνεύμονα. Είμαστε το μεγαλύτερο μεταμοσχευτικό κέντρο της Μεγάλης Βρετανίας και πέφυο το μεγαλύτερο μεταμοσχευτικό κέντρο στον πνεύμονα, στην Ευρώπη. Πλέον έχουμε φτάσει στο σημείο να μιλάμε για μεταμόσχευση πνεύμονα χωρίς εξωσωματική κυκλοφορία, που πριν από μερικά χρόνια φάνταζε στην σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας. Η μεταμόσχευση θα είναι το επόμενο μεγάλο μου βήμα και όταν κρίνω ότι έχει έρθει ο χρό-

νος, θα κάνω το μεγάλο άλμα.

• Σε σχέση με τον καρκίνο του πνεύμονος έχουν γίνει βήματα προόδου;

Έχουν γίνει τεράστια βήματα προόδου. Κατ' αρχήν υπάρχουν κάποια διεθνή στάνταρτς. Αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι στο Λονδίνο δουλεύουμε με τελείως διαφορετικούς ρυθμούς. Συμμετέχω στην επιτροπή London cancer alliance που ίδρυσε η Βρετανική Κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο Βρετανός Υπουργός Υγείας, όπου συμμετέχουν κορυφαίοι θωρακοχειρουργοί, πνευμονολογοί, ογκολόγοι, νοσηλεύτες, ακτινολόγοι. Η επιτροπή έχει ως στόχο να βάλει τα στάνταρτς που θα ακολουθεί το παγκόσμιο σύστημα χρόνια, μέχρι να υπάρχει η επόμενη αναθεώρηση. Πλέον έχουν αλλάξει τα πράγματα. Ακόμα και σε επίπεδο τεχνικής, η θωρακοσκοπική αφαίρεση όγκων του πνεύμονα επιτυγχάνεται με τομή που δεν διακρίνεται μετά και μπορώ να πω ότι σε πολύ μεγάλο βαθμό, σε περίπτωση που ο καρκίνος είναι πρώο του σταδίου, η επιτυχία είναι 100%. Πράγματα που για μας είναι καθημερινή πρακτική, στην Ελλάδα δεν έχουν ακόμα ακουστεί.

• Τι πιστεύετε ότι θα έπρεπε να αλλάξει στην Ελλάδα σε επίπεδο υγείας;

Κατ' αρχήν πρέπει να ξεληθεί όλο το σύστημα και να ξαναχτιστεί από την αρχή. Άρα λοιπόν, το πρώτο που πρέπει να κοπάζουμε είναι να υπάρξει καλή εκπαίδευση. Δεν μπορείς να μην εκπαιδεύεις και να είσαι ακόμα στην θέση σου. Δεν μπορείς να παίρνεις φακέλακι ενεργητικά ή παθητικά. Η λέξη φακέλακι είναι άγνωστη στο εξωτερικό και ειδικά στην Αγγλία απαγορεύεται να σε κερδάει ακόμη κι έναν καφέ ο ασθενής σου. Σε διαφορετική περίπτωση μπορείς να χάσεις ακόμα και την δουλειά σου. Πρέπει να δοθεί μεγαλύτερο βάρος στον άρρωστο. Ο άρρωστος έχει αξιοπρέπεια. Δεν πάει στο Νοσοκομείο γιατί δεν έχει τι να κάνει, πάει στο Νοσοκομείο γιατί αντιμετωπίζει ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας. Η αντιμετώπιση των ασθενών εκεί και η αντιμετώπιση των ασθενών εδώ, έχει τεράστια διαφορά. Στο Λονδίνο ο ασθενής διατηρεί την αξιοπρέπεια του από την ώρα που εισάγεται μέχρι την ώρα που

φεύγει από το νοσοκομείο. Αυτό δεν υπάρχει εδώ.

• Ο Βόλος είναι πάντα η πόλη που σας συνδέει με τις μνήμες της παιδικής σας ηλικίας;

Είμαι συνδεδεμένος με την γειτονιά μου, στην Χιλιάδου, όπου μεγάλωσα κι όπου βρίσκεται το πατρικό μου σπίτι. Ο πατέρας μου Νικόλαος κατάγεται από την Δράκεια κι η μητέρα μου Φιλάνθη, από την Κρήτη. Μεγάλωσα σε μια γειτονιά με πολλά παιδιά μαζί με τον αδελφό μου Φίλιππο, παίζαμε όλη μέρα στους δρόμους, με κοντά παντελονάκια, με σχισμένα γόνατα, πολλές φορές με τρύπια παπούτσια. Σχεδόν σε κάθε πεζοδρόμιο έχω πέσει κι έχω χτυπήσει και θυμάμαι κάθε τούμπα που έχω φάει. Έχω κρατήσει όλες τις φιλιές της παιδικής μου ηλικίας. Ήταν χρόνια αγαθά, όμορφα με πολύ δυνατές φιλιές που παρέμειναν, από το 24ο Δημοτικό Σχολείο, το 6ο Γυμνάσιο και το Πολυκλαδικό Λύκειο και κάθε φορά που έρχομαι στο Βόλο, πάντα συναντώ τους φίλους, τους συμμαθητές που καθόμασταν στο ίδιο θρανίο.

• Θα επιστρέψατε ξανά στην Ελλάδα, αν σας δινόταν η ευκαιρία;

Θέλω να επιστρέψω στην Ελλάδα για πολλούς και διαφόρους λόγους. Πρέπει δε να σας πω ότι υπάρχει προοπτική συνεργασίας με την Πνευμονολογική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Λάρισας και της ομάδας του Γιακούμπ και είναι μια εξέλιξη που βρίσκεται στα σκορπιά. Κατ' αρχήν κατάγομαι από έναν ευλογημένο τόπο και δεν βλέπω τον λόγο γιατί κάποιος Βολιώτης να μην θέλει να γυρίσει στην Ελλάδα. Και δι' το Βόλο. Ο σπουδαιότερος όμως λόγος που θα ήθελα να γυρίσω, είναι γιατί ο Έλληνας ασθενής έχει την ανάγκη να έχει την ίδια περιήλαση και την ίδια αντιμετώπιση με τον Άγγλο. Πλέον οι βαλβίδες δεν μπαίνουν με τομή, μπαίνουν από την μπριαία φλέβα. Πλέον οι επεμβάσεις του θώρακα γίνονται από μια τομή 4 εκατοστών και όχι με τομή από την μια άκρη μέχρι την άλλη. Με απλούστατες επεμβάσεις, βελτιώνουμε την ποιότητα ζωής. Έχουμε καλύτερα αποτελέσματα στον διάγνωση. Δεν νομίζω ότι ήρθε ο καιρός οι Έλληνες να απολαύσουν την ίδια υγεία που απολαμβάνουν οι ασθενείς στο εξωτερικό.